

Kahraman ALTUN

Kavgamın

Çırağı Olmak

İsterim

Zafer Yolunda
DEVİRİMCİ GENÇLİK
Özel Sayısı

Birinci Basım
1991 Eylül

İkinci Basım: 1998 Mayıs

BASKI: BAŞAK OFSET

Zafer Yolunda DEVİRİMCİ GENÇLİK
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü:
Tülin Soyhan- Özel Sayı: 14
Çakırağa Mah. Asımbeğ Sok.
No:25/3 Aksaray-İSTANBUL
Tel:633 49 79

KAHRAMAN ALTUN

ŞİİRLER

**KAVGAMIN ÇIRAĞI
OLMAK İSTERİM**

Zafer Yolunda DEVRİMCI GENÇLİK Özel Sayısı

İÇİNDEKİLER

Yaşamı.....	7
O'na, Kavgasına ve Şiirlerine Dair.....	11
Kavgamın Çırağı Olmak İsterim	21
Gün Kavga Günü.....	24
Neslime Armağanımdır	27
Düşmana	29
Haydi, İleri.....	30
Bizim Türkümüz	31
Dokunma Sevgime.....	32
Aşk Seçeneği	34
Delilik.....	35
Bir Şiir.....	36
Sevdim Seni.....	37
Seviyorum.....	38
Benimlesin.....	39
Çamlıca Beni Unutma.....	41
Yok	43
Birinci Tekil Şahıs Öldü.....	44
Rahat Uyu.....	45
Bir Dilek.....	46
Yaşam İçin	47
Sen Titre.....	49
Gerillanın Yüreği	51
Ben Sosyalizm	53
Hayat Bizim, Ölüm Onların.....	55
Savaşçılarımız Halkın.....	57
Bir Tomurcuktum	59

KAHRAMAN ALTUN

Kahraman 1967 yılında Kayseri'de doğdu. Yoksuldular, bu yüzden İstanbul'a göç ettiler. Yoksulluk burada da peşle-rini bırakmadı. Kahraman ailesine yardımcı olmak için küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başladı. Simitçilik, boyacılık, bi-letçilik yaptı. Küçük yaşlarda yaşam kavgasıyla tanıştı. Bir yandan çalışırken bir yandan da okula gitti. Yoksulluklarla, haksızlıklarla, adaletsizliklerle o yaşlarda tanıştı. Oturdıkları ev gecekondu direnişlerinin, anti-faşist mücadelenin, baskı-ların yoğun olduğu 1 Mayıs Mahallesi'ndeydi. 1 Mayıs kav-gayı öğretiyordu ona. Yüreğindeki öfkeyi büyütüyordu. O, kavganın ustası olmaya hazırlanıyordu.

Kahraman, örgütlülükle Ümraniye Lisesi'nde tanışır. Ve hemen safını belirler. Çünkü bilir açlığın, yoksulluğun ne de-mek olduğunu, bilir baskıyı ve zulmü. Tek isteği bunların yok olmasıdır. Halkın çektiği sefaletin, zulmün ise sadece müca-deleyle yok edileceğini öğrenmiştir. Örgütlenmenin bilincine vardığında ise artık savaşın içerisinde. Kısa sürede gelişir. Mücadele içerisinde en öndedir. Mücadele artık onun yaşam biçimi olmuştur. Her şeyini verir mücadelesine.

'80 sonrası LDG'nin kurucuları arasındadır Kahraman. Bu görev ona verildiğinde var gücüyle çalışır. O dönemler liselerde hiçbir insanımız yoktur. Ama Kahraman'ı yıldırılmaz. Faruk ve Ali yoldaşlarıyla birlikte liselerin önündeki kafeteryalara giderler. Ve ilk liselileri buralardan çıkarırlar. Büyük bir özveriyle çalışır, küçük büyük iş ayrımı gözetmez Kahraman. Yeri geldiğinde dergi dağıtır, pankart asar, pikniğe götürülen bir çuvalı sırtlayıp taşır, yeri geldiğinde silahlı eylemlere katılır.

Coşkuludur. Gelişmeye açık, samimi, dürüst, saf ve temizdir Kahraman. Düzenin tüm pisliklerine karşı, bu özelliklerini korumuş ve bunları mücadele içerisinde daha da büyüt müştür. Çalıştığı insanların eksik ve zaaflarıyla çatışmış, onların bu zaaflarını aşması için yol göstermiş, uğraşmıştır. Hem öğrenmiş hem de öğretmiştir. Paylaşıcıdır. Bir kap yemekten bir kaşık alıp yoldaşları yiyebilsin diye doydum diyen, onlar için elbise diken, her türlü işte çalışarak para kazanan, olanaklar yaratandır. Fedakardır. Bu fedakarlıklar devrim içindir, halkın daha güzel yarınları içindir. Bilir bunları. Bilir ve en küçük bir anı dahi boş geçirmeyi, boşa harcanan enerjiyi devrimden çalınmış sayar. Ona tüm bunları yaptıran, onu bu kadar güzelleştiren, vatana ve halka duyduğu sevgisi ve bağlılığıydı. Vatana ve halka yönelik her saldırıda bu yüzden en önde yer aldı. Fedakarlığı, mütevaziliği, olgunluğuyla omuzladı kavganın zorluklarını.

Devrim için, halk için savaşmak gerektiği şiarıyla tereddütsüz yürüdü yolunda. SDB'ler içinde yer aldı. SDB'ler içinde de kararlılık ve coşkusuyla en öndeydi Kahraman. Hareket onu İzmir SDB'lerde görevlendirdi. Uzun bir aradan sonra Faruk yoldaşıyla tekrar bir araya gelmişti. İkisi için de bunun anlamı daha farklıydı.

Çünkü onlar Liseli Dev-Genç'li olma onurunu SDB'lere taşıyan ilk'lerdi. Şimdi görevleri LDG'nin coşkusunu, atılganlığını, kararlılığını İzmir'e taşımaktı. İzmir sokaklarını dar ede-

ceklerdi düşmana. Yıllar sonra halk düşmanları halkın adaletiyle karşılaşacaklardı İzmir'de. Bu heyecanla, bu coşkuyla sarıldılar görevlerine. Adaydı onlar. Kısa sürede hızla öğrenmeli, komutan olmalı, hareketin yükünü daha fazla omuzlamalıydılar. Bu bilinçle kısa sürede birçok düşman istihbaratını çıkarıp eyleme geçtiler. Halka yönelik her saldırıda eylemleri ile cevap oldular.

Yine böyle bir eylem zamanıydı. Halklara yönelik katliamların mimarı olan ABD Dışişleri Bakanı James Baker Türkiye'yi ziyarete geliyordu. Devrimci Sol halklara yönelik hiçbir saldırıda sessiz kalmamış, yapılan eylemlerle emperyalizmin saldırısına uğrayan halkların sesine ses katmıştı. Halkların kanı üzerinde olan James Baker'in elini kolunu sallayarak ülke topraklarına girmesine izin verilemezdi. Bu katil rahatça dolaşmamalıydı. Soluğumuzu ensesinde hissetmeliydi. Dünya halklarının katiline gereken cevap verilmeliydi. İşte Kahraman bu cevabı vermek için öne atıldı. Emperyalist bir hedefin bombalanması eylemini gerçekleştirmek için hazırlandı yoldaşlarıyla...

Eylem yerine bombayı koyup geri çekilirken Kahraman'ın kafasını kurcalayan birşeyler vardı. Bombanın yeri içine sinmemişti. Düşmana daha çok zarar verilmeliydi. O an önemli olan tek şey oydu onun için. Bombanın yerini beğenmeyip geri döndü. Yerini değiştirirken Kahraman'ın ellerinde patladı bomba. Emperyalizme verilen cevap kahramancaydı. 16 Mart 1991'de İzmir'de ölümsüzleştiğinde bir Dev-Genç'li olmanın, bir SDB savaşçısı olmanın onurunu, huzurunu duyuyordu.

Kavganın ustası oldu Kahraman. Şehit düşene kadar her anı eylem, her anı dolu doluydu. İşte bu dolu dolu yaşamını şiirlerine de dökmesini bilmişti. Şiirlerinde baskıya, zulme meydan okuyordu.

O'NA,
KAVGASINA VE
ŞİİRLERİNE
DAİR...

Liseli Devrimci Gençlik atılganlığın, fedakarlığın adı oldu yıllardır. Liseli gençlik, kimliğini, geleceğe yönelik umutlarını buldu, yolunu çizdi Liseli Devrimci Gençlik ile. Nerede hak talebi için bir kıpırdanış, bir direniş varsa orada olduğunu gösterdi,ilmek ilmek ördü direniş ruhunu, destanlar yarattı. Demokratik lise mücadelesinin, demokratik halk liselerinin yılmaz savunucusu, savaşçısı oldu. T. İpçioğlu'lar, M. Bükün'ler, Faruk'lar, Kahraman'larla halk düşmanlarının korkulu rüyası oldu.

Gencecik bedenleri, aydınlık beyinleri, kabına sığmayan coşkusuyla nice halk savaşçısını bağrında taşıdı. Ve halkın mücadelesine sundu. Nice sıra neferi mücadele geleneklerini pratikte yoğurarak, geleceğe taşımayı Liseli Devrimci Gençlik içinde öğrendi,

Bulandırılmaya çalışılan beyinlerin,

Sömürü ağlarının aç gözlerle beklediği gençliğin, umudu, güveni oldu.

Mücadele devrimci gelenek, devrimci ahlakla harmanlandı, yeniden yeniden filiz verdi, çiçek açtı, tohumlarıyla yeni Kahramanların doğmasını sağladı.

Boykotlarda, kürsü işgallerinde, hak arayışlarında dün Liseli Devrimci Gençlik vardı yarın da haklı mücadelesinden aldığı güçle olacak. Farukların, Feritlerin, Kahramanların bedenleri, ıslıl ıslıl gözleri, aydınlatacak liseli gençliğin özgürlük kavgasını.

Yiğit Liseli Devrimci Gençlik militanları, bugün emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi mücadelesinde önderlerinin açtığı yolda zafere olan sarsılmaz inancıyla yürüyor.

Kahraman Altun'da bu saflarda tanıdı gerçeği... Devrimi ve devrim için savaşmak gerekliliğini, bu saflarda öğrendi... Liseli Devrimci Gençliğin bir önderi, bir halk savaşçısı olmak onurunu gururla taşıdı...

Kendi deyişiyle;

"Bir tomurcuktum
kocaman çölde
Ne bir damla su yüzü
ne de rahat gördüm
Fırtına çıktı.
dayandım.
Günlerce, aylarca
yıllarca
yalnız kaldım.
İnatçıydım
dayandım.
Sonra mı...
Sonrasını biliyorsunuz"

Sonrası Liseli Devrimci Gençliğin ve Devrimci Hareket'in tarihinde yazılacaktı. Kocaman çölde bir tomurcuk olarak yaşamayı başaran ve fırtınalara dayanan herkes gibi güzeli temsil edenlerin tarihini yazanlar arasında yerini alacaktı.

Ama Kahraman, sadece bununla da yetinmedi. Yazdığı tarihi şiirleştirerek geleceğe taşırken daha güçlü mesajlara dönüştürmesini de bildi...

Burada Kahraman'ın şiirlerinin edebi niteliği üzerinde durmak amacında değiliz. Onu bir edebiyatçı olarak yargılamak haksızlık olur... Kahraman'ın böyle bir iddiasının olmadığı açıkça ortadadır... O "Kavgamın çırağı olmak isterim" diyen bir kavga adamıdır. Ve onu şiir yazmaya sevkeden de bunun için duyduğu ateşli istekten başka bir şey değildir...

"Benim ellerim kavgaya hasret"

...

"Çalkanır durur deli yüreğim.

Söyleyin

Kızıl atlarıyla toprağı savurup güneşe gidenler
söyleyin bende geleyim."

...

"Ey ateşin çocukları

beni de alın atlarınıza Çeliğine volkan
vurmuş kılıçtır nefretim dur durak bilmez
gayri bilirsiniz Ben de susadım
nehirlerinize

alın beni de

Alın beni de

...

Alın beni

duyun beni"

İşte bu ateşli ve çığlık çığlığa haykıran istektir onu kavga-

nın çırağı olmaya ve ıraklığının Őiirini yazmaya iten.. Gerçek bir devrim savaŐcısının yüreğidir yani...

Kahraman'ın Şiirinde giderek kendi özgünlüğünü yakaladığını grsekte, baŐlangıçta buram buram Nazım kokması, hatta yaŐadıklarınını yer yer Nazım'ın dizeleriyle anlatmasıda aynı istekten beslenmektedir. Yani ırağı olmak istediği kavgada Mahirce, Denizce vuruŐmak isteyen Kahraman, Őiirde de Nazımca söylemek istemiŐtir... Ama biçimsel bir taklit değildir bu, Nazım özdeŐi olma çabasıdır... Çünkü Nazım da tıpkı Denizler ve Mahirler gibi "Beni de yanınıza alın" diye haykırđıđı, "ateşin çocukları"ndan biridir Kahraman için.

"Kavganın ırağı olmak isterim" diyen Kahraman, Şiirlerinde yüreği ve düŐüncesi durulmuŐ, devrimci mteveziliği ile örnek bir kavga ustası olarak çıkar karŐımıza... Dizelerde sosyalizm, demokrasi, bağımsızlık uğruna kavga aŐkıyla yanıp tutuŐan, sömürüye ve zorbalığa karşı sonsuz bir nefret ve kinle haykıran, sevgiyle, sevdıyla, tüm insani güzelliklerle dolu ve dupduru bir yürektir seslenen.

Evet, bunca çeliŐik geyle dolu, ama dupduru bir yürek!... Yani bir devrim savaŐcısının, usta bir devrim savaŐcısının yüreği!... "Nedir devrim savaŐcısı kiŐiliđi" diye sorulduğunda, "Kahraman'ın Şiirlerini oku" dedirtecek kadar ustaca ve bütünsel yansıtılan bir yürek!...

Örneğin bu Őiirlerde, nefret dolu haykırıŐların ardından;

"Ve sevgi dağıtmak
kucak kucak Ak bir
güvercin olup yüreklere"

ve ya
"ldrmek sevgiyi
ldrmek varken

nefreti
delilik değil mi"

türü deyişler bulabilirsiniz. Tek başına ele alındığında uzlaşmaz gibi görünen bu duyguların Kahraman'ın şiirlerinde nasıl birbirine dönüştüğünü ve birbirini güçlendirdiğini görürüz... çünkü bunlar,

"Hayat
yakalar ufkunu
doğduğunda nefreti ve
sevdayı"

dizelerindeki gibi soyut değil, hayatın canlı pratiği içinde ele alınmaktadır. Sömürü ve zorbalığın hüküm sürdüğü hayatın canlı pratiğinde, nefreti yakalamadan sevdayı, sevdayı yakalamadan ise nefreti yakalamak mümkün değildir... Sömürü ve zorbalıktan nefret etmek sevdayı yakalamanın ön koşuludur, ya da tersi...

Kahraman'ın şiirlerindeki duruluk da işte bundandır. Yani yaşamı kendi gerçekliği ve çelişkileriyle olanca sadeliği içinde görebilmesindedir... "Ben sosyalizm" şiiri ise bunun en güzel örneğini oluşturmaktadır.

Savaş-barış, yaşam-ölüm, birbirinin karşıtına dönüşerek ve birbirini güçlendirerek duru bir gerçeklik içinde akar gider dizelerde... Savaş narası atarken, savaş kaçkınılığı yapanların, ruhsal, düşünsel karamsarlığından eser bile bulamazsınız onun deyişlerinde...

Nesline seslenmesinde ne arabesk duygular ne satır aralarına sinmiş küçük burjuva serzenişleri, ne de bencillik kırıntıları bulabilirsiniz! Bencilliğin tortularından arınmış; kavganın dopdolu söylenişi vardır onda;

"Neslim / Şimdi ben / Şerefimle ölmenin doruğundayım"

Bu dizeleri Kahraman'ın adeta toprağın altından gönderdiğini hissetmeyen var mı?

"Ve bekliyorum, seyrederken

gökyüzünün
kanlı şafağını
Bekliyorum sizi...."

Orada Kahraman adeta soluyor, doğal bir yaşam sürüyor, gökyüzünün kanlı şafağını seyrederken veya 12 Temmuz direnişçilerinin sloganlarını dinlerken sesleniyor kendisi gibi savaşıyor yoldaşlarına;

"Bekliyorum sizi..."

Bu kadar sade ve açık!...

Bu kadar olağandır bir devrim savaşçısı için ölüm ve bu kadar onurlu!

Çok anlamlıdır Kahraman'ın mesajları...

Nedir ölüm, nedir yaşamak? Nedir ölümlük bile sonsuza dek sürecek bir yaşama başlamak?...

"Eğer

Doludizgin ve namuslu yaşamaksa

ölümle nişanlılık"

İşte ölümle yaşamın birliği ve ölümün sonsuz yaşama dönüşmesi!

Korkulan, ürkülen ölüm bir nişanlıya dönüşür devrim savaşçısının kişiliğinde... Ama tek koşulla, bencil duygulardan arınmış, doludizgin ve namuslu yaşamak koşuluyla... Yani Ben'i toplumla bütünleştirmek koşuluyla... Ben'i herşey yapar değil. Zaten böyleleridir ölüm karşısında titreyen, öldüğünde herşeyin biteceğini düşünen...

Bir Anadolu çocuğu, bir yağız delikanlıdır Kahraman.. Aşk da duru ve yiğitçedir.

"Dokunma yüreğimin sende kalan yarısına"

Aştır bu ve Kahraman'ın şiirinde güzelliği kadar güzel bir imgeye dönüşmüştür.

"Sevdim Seni" şiirinde dünyanın tüm iğrençlikleri içinde güzelliğin arayışına dönüşen aşk,

"Aşk Seçeneği" şiirinde gerçek anlamını bulur.

"Katliama uğramış çocuk çığlıklarında yürürken" umut ve kavganın dışında bir sevdanın düşünülemediği gerçeğidir bu... Sevdayı umudun ve kavganın içinde yeniden yaratma gerçekliğidir. Sevdası gibi silahına da aynı ateşli duyguyla sarılabilmektedir yani...

İnsanca olan herşey var Kahraman'ın şiirlerinde.. Alabil-
diğine saf ve temiz cinsinden...

Ama tüm bunlar örneğin, "Çamlıca Beni Unutma" şiirinde
"Belki bir suç

Belki bir kusur"

derken bile tek bir yere akar; kavgaya!... Hepsi kavgayı
besler ve büyütür; hepsi kavgayla beslenir ve büyür!...

Ve Kahraman'ın şiiri de, eylemleri gibi, sömürüye ve zul-
me karşı bir meydan okuyuştur... Sömürücüler ne kadar güç-
lü olursa olsun, ne kadar kan dökücü olursa olsun, "Gökyü-
zünü bir boydan bir boya yırtan kılıcı" vardır Kahraman'ın...
Bu kılıç haklılığıdır, inancıdır... Ve kılıcın gücünden öylesine
emindir ki "Kan denizine koysalarda bizi", düşmana "Sen
Titre" diye meydan okumaktadır. Kızıldere'de dört bir yandan
topla, tüfekte kuşatılan, Mahirlerin, Oligarşi'ye "Sen Titre"
diye haykırışının sesidir bu. Deniz'in idam sehpasında haykı-
rışının sesidir! 12 Temmuz direnişçilerinin sesidir!... Kahra-
man da onların soyundandır!... Korkusuzca ve fütursuz!...

"Bırak onların olsun korku, gözyaşı ve ihanet

Bizim ya bu ölümü dize getirmiş savaşçılar ordusu

...

güzel günlere varacak mutlaka

alınımızdan geçip giden hayatın doğrultusu"

Evet ölümü dize getirmiş savaşçılar ordusunun neferleri a-
rasında, onurlu, yerini aldı Kahraman!...

"Alın Beni, Duyun Beni" diye hala haykırır durur "Deli
Yüreği"...

Duyalım onu... Alalım onu...
Yüreğimizde sonsuza dek kavgamızın çırağı olarak yaşa-
talım...

Ve tüm devrimcilere onun şu dizeleriyle seslenelim:

YÜREĞİN SESİ

Bu yürek sendeyken aslanım
daha çok seversin.
Hayat,
gürül gürül
çoşkun seller gibi dolar benliğine.
Ve sen o yürekle
ufuktaki kuş misali,
Ve sen o inançla
Nguyen Van Troi gibi.
Sen o öfkeyle,
kızağa çekilmiş mermi gibi
Ufukta buluşacaksın
o çoşkun günlerle.
Ve bu yürek sendeyken aslanım
ellerimiz titremeyecek.
Çoşkun çoşkumuza akacak
bilincin etimize kemiğimize.
Ve onuru olacaksın,
onurumuz
hürriyet ülkesinin...

ŞİİRLER

KAVGAMIN ÇIRAĞI OLMAK İSTERİM

Hayat

Gök mavisi suların
kollarında ırılııplak,

Benim ellerim kavgaya hasret.

Hayat

Dört duvar arasında
derya deniz,

alkanır durur deli yüreğim.

Söyleyin

kızıl atlarıyla toprağı savurup güneğe gidenler,
söyleyin ben de geleyim.

Eğer
Doludizgin ve namuslu yaşamaksa
ölümle nişanlılık,
Ve eğer gebeyse ilk yaza
karakışın sağır günleri,
Ey ateşin çocukları
beni de alın atlarınıza.
Çeliğine volkan vurmuş kılıçtır nefretim
dur durak bilmez gayri
bilesiniz.

Ben de susadım nehirlerinize,
alın beni de.

Alın beni de
kupkuru ayaz gecelerin
canhıraş çığlıkları
damla damla akıyor yüreğime
Alın beni de Ben de yağız delikanlıların
o en bilgin, o en cesur yüreklerin
çırağı olmak isterim.

Alın beni!..
Duyun beni!..

1991 Kahraman ALTUN

Gün kavga günü
Yoldaşlar
Gün
 üstüne üstüne
 yürüme
 günüdür
Mezarıcı bekçilerinin.
Gün
 barut
 kan
Ve günlerce yanan
 meşalelerin
 ışııyla
 aydınlanan
Nasırlı ellerin
 ve müthiş
 beyinlerin günüdür.

Gün
o gündür.
Yani artık
ne lafızlar
ne de
ahkam kesmeler
kaldı

Yani artık kavga
onları geride bıraktı.

Yani
bir yerde
kan

Ve o kanla aydınlanan
kızıl bayrak

dalgalanırken
O masabaşı sosyalislerin
o mendebur
burjuva kuyrukçusu
reformistleri

Maskeleri
Yere değen her kan
damlasıyla
boyandı.

Yani artık
beceri, kelimeleri
ardı ardına
dizip
bir kaç fabrika gezip
poz vermek değil.

Artık fotoğraf makinesi
değil
düşmanın
elindeki

Artık politik taktik
diyip
Bir halt yiyip
Nato'ya girmekten
bahsetmekte
değil beceri.

Asıl beceri
yani
Artık
kan ve barut kokan
kızıl bayrağı
dikebilmektir faşizmin göbeğine.

Çünkü
bugünkü
gün
Bayrakların açılmaya
"köpeklerin"
mezarlarının kazılmaya
Başlandığı gündür.

21.10.1988

NESLİME ARMAGANIMDIR

Neslim;
Hükmü giydirdiler bana
Ve astılar,
yaşlı bir çınar ağacına.
Neslim alın benden geriye kalanları.
Alın kamburumu,
nasırlı ellerimi.
Ve vurun başına,
hükmü giydirenlerin.
Ki
Neslinizin sizden alacağı bir şeyler olsun.
Geriye kalan
kanlı bir ceset olsa da.
Yoğurun neslim
acıımı acınızla
Yoğurun kanımı
kanınızla.
Ve yol dikenlidir,
unutmayın
ve yılmayın,
sonunda ölüm olsa da.

Neslim;
 Şimdi ben
 şerefimle ölmenin doruğundayım.
Neslim;
 unutmadan geçmişİ
 unutmayın sözlerimi.
Ve bekliyorum, seyrederken
 gökyüzünün
 Kanlı şafağını,
Bekliyorum sizi...

DÜŞMANA...

Ey sürüngenler
asalaklar güruhu!
Ben ki korkusuz ve üretken ustaların
sınanmış kavgalarında bir damla yürek,
bir damla beyin.
Ben ki o uçsuz bucaksız ordunun
sessiz sedasız bir ateş fitiliyim.
İçim öyle nefret dolu size,
yüreğim ateş çemberi.
Ben ki,
önümde kıvrılıp dolanan yola
Tırnak ile diş ile
yürek ile aşk ile düşmüşüm
Ben ki,
Milyonların asi gücü
dağ seli.
Alın yazınızı ben çizmişim
Yoldaşlarımın düşen başlarına
söz vermişim
Yok başka yolu
Ben milyonlarla
milyonlarla beraber ben sizi...

1991 Kahraman ALTUN

Haydi
ileri
Vur üstüne
üstüne
korkusunun
Vur
ki
korksun.
Vur ulan
yiğidim.
Vur
Vuralım
ki
O mel'un yılan
Tabandan
sıyrılan
Darbelerin
hiddetiyle
Yıkılsın

19.10.1988

BİZİM TÜRKÜMÜZ

Başı dik.
Alnı açık yol arkadaşımın
Dudaklarından bir türkü,
Bir türkü dökülür.
Acıdır türküsü,
Bir tutam sevgidir,
Arayıştır, haykırıştır
Bir türkü dökülür,
Dökülür gökyüzünden.
Bir tutam sevgi
özgürlük dökülür.
Ve işte o zaman,
Ben de katılırim
acının, sevginin
dile gelişine
Katılır her sese
bir ses daha.
Yol arkadaşımın gür sesi
Kaybolur o zaman
milyonlarca ses arasında.

Mart '87

Dokunma,
sana
saçma gelen duygularıma.
Karalama güneşimi,
Çizdiğim mutluluğu
Bir şiir olsa da.
Dokunma
sana ait olmayan,
Sende bulduğum acıya.
Dokunma,
yaşadığım acılar içinde
özlediğim acısızlığa
Dokunma gözyaşlarıma.
Dokunma ellerime
uzansada sana.
Dokunma kalbimin
sende kalan yarısına.

DELİLİK

Öldürmek

sevgiyi...

Öldürmek varken

nefreti

delilik değil mi?

BİR ŐİR

Bu Őiirim sana
sana yazıldı.
Seni sevdiğimde
başladı ilk satırlar.
Sanırım sonu gelmeyecek.
Hatta...
Hatta ölürlen bile
Dudaklarım yeni satırlarla
eşlik edecek ölüme.

Ağustos '87

SEVDİM SENİ

Sevdim seni.
Tüm güzelliğinle
İğrençlikleri içinde
dünyanın.
Sevdim seni
inanmadıysan da
Düşünmediysen de beni
Ağladım,
Geceleri, sesimi duymadıysan da
Uzattım sana elimi
Uzattım kalbimi
Bir tutam sevgi diye
almadıysan da
Sevdim seni
istememediysen de
Sevdim...
Ve seveceğim
Tüm güzelliğinle
İğrençlikleri içinde
dünyanın.

SEVİYORUM

Seviyorum
gözyaşlarını
Sizi,
İnanır mısınız bilmem
Gülmeyi sevdiğim kadar

BENİMLESİN

İçimdesin,
bilmelisin.
Her nefes alışımda,
benimlesin.
Gecenin karanlığında
yalnızlığımda,
ağlayışımda,
Her an...
Her dakika
benimlesin
bilmelisin

ÇAMLICA BENİ UNUTMA

Çamlıca tepelerinde
serin bir rüzgarın kollarındayım.
Serin bir rüzgar ki bu,
Gelip geçiyor doğudan batıya
saçlarımdan akarak.
Gelip geçiyor
kargosunda sevinçlerimi taşıyarak.
Çamlıca tepelerindeyim.
Yüreğimde kabına sığmayan bir aşkın
o bitimsiz türküsüyle,
rüzgarın ezgilerinde gezinirim.
Bir elimde bira,
bir elimde çigara.
belki bir suç,
belki bir kusur.
-kadı kızında da olur cinsinden-
çalıyorum bir gününü sevdamin.
olsun,
nasılsa bir gün misliyle geri vereceğim.
Çamlıca tepelerindeyim.
Yüreğimde gürül gürül akan sevdamin
en yıkılmaz bendini,
kendi kendimi,
Yakıp yıkmak kavgasıyla
Boğazı seyretmekteyim
Söküp bir mızrap gibi yüreğimden.
gayrı lüzum bir aşkın tortusunu,
Ve süt liman bir denizden açıp yelkeni
Fırtınanın göbeğinde
buluşmak için şarkılarla

Buradayım,
bu tuhaf sevdanın ortasındaım.
Çamlıca tepelerindeyim.
beş on cıgara,
biraz da fıstık
ve Şimdi bitti.

Düşünüyorum,
kavga benim herşeyim.
Önümde nehirlerimi kesen bu köhne bendi.
Biliyorum,
savaş çığlıklarının
kulakları sağır ettiği yerde yerle bir
edeceğim.
Güle güle Çamlıcam!
Sanma ki geride yalnız
iki boş bira kutusu
bir kaç da izmarit bıraktım.
Sen beni
kavgamın küçük meydan savaşlarından birine
konuk ettin.
sen benim savaş ortağım sayılırsın.
Güle güle Çamlıcam.
Mümkünü yok
seni unutamam...

1991 Kahraman ALTUN

YOK

Yağmur yağıyor,
Gökten boşanırcasına,
Yağıyor,
aç ve çıplakların üstüne
Umursamaz, acımasız bir tavırla
vuruyor kamçılarcasına.
Yarı aç, yarı tok
Elde yok,
avuçta yok.
Ama dimdik başı,
emekçi kardeşimin
Açlığın gurursuzluğu yok.

-Birinci tekil şahıs öldü-

I

-Yüreğim kan ağlıyor-

Cenazene geledim,
mezarına da.

Gelemedik yolculuğuna.

Ölümün bile

Yaşamın ağırlığı altında

ezildi gitti.

II

-Sen ölmedin ölmeyeceksin-

Ve bir gün:

Sen,

Hayatın, ölüme gebe olduğu kadar,

Ölümünde, hayata gebe olduğunu

Kanıtlayanlar arasında

yer alacaksın.

RAHAT UYU

Doğacak güneşin
doğacak elbet,
Ve kemiklerini sızlatmayacak.
Kanımı su ettiğın
biricik fidanların.

BİR DİLEK

Uyanmak isterdim
Şafak vakti
 dinç
Uyanmak,
Gece sonundan
Gökyüzü uçsuz bucaksız
 aydınlığında,
Bir daha kararmamacasına.
Kanat takmak isterdim.
Masmavi gökyüzünde,
 uçmak için,
 özgürce
Ve sevgi dağıtmak
 kucak kucak,
Ak bir güvercin olup
 yüreklerle.

Ekim'87

YAŞAM İÇİN

Hayat:

Direnişin doruklarında
ölümü kemiklerinde hissettiğin an,
Fışkırır bir gülücükte
yine baştan yaratır kendini.

Hayat:

Yüreğindeki coşkun sel ile
ve bilincindeki uçsuz bucaksız
ışıldayan bir çift göz ile
yakalar seni.
yakalar ufkun doruğunda
nefret ve sevdayı
Bir yanın yangın yıkım,
bir yanın çiçek bahçesi.

Hayat:

Bir soğuk taş duvarda
kızılığıyla ışıldayan iki
damla kanla
filizlenen yeni sevda çiçeklerinde
yakalar seni

Sen ey söğüt dalı!
bu rüzgar
bu karanlığın napalm fırtınaları
Dökmedikçe sen yapraklarını,
yüreğindeki yaz ateşi sönmedikçe,
Seni selamlamaktan gayrı
kıramayacaktır körpe dallarını.
Sen ey dağlar kartalı!
Sen ey özgürlüğün kanatlarında uçan şahin bakışlım!
Korkusuz ve mağrur süzülüştünden ayrılmadıkça sen,
Değil domdom kurşunu
hiçbir şey ama hiçbir şey
seni ufkun hafızasından
seni adsız kahramanların sırasından
silemeyecektir

1991 Kahraman ALTUN

SEN TİTRE

Nasıl sen vurdukça kılıcını
taa ciğerime,
Nasıl akacak kan
damarda durmadıysa,
Öyle ezileceksin ayaklarımın altında
Kendi kanımla boğacağım seni.
gün benim...
...sen titre...

Uykuyu özlüyor puşt!
Ben uyandıkça.
silahlandıkça ben
tutuşuyor etekleri.
Süt liman olsun istiyor heryan
Ve yine kan...
kan denizinde koydular bizi
ve yine bizim kılıcımızdır şimdi
gökyüzünü bir boydan bir boya yırtan.
gün bizim...
...sen titre

1991 Kahraman ALTUN

GERİLLANIN YÜREĞİ

Burada,
şafağın ışıkları,
gülün pembesi,
şaşkın ürkek,
yoksul bir çocuk gülümsemesi gibidir.

Burada ılık ılık esen bahar rüzgarı
genç bir yüreğin
sevdiğini özlemesidir.

Her kazma sallayıpta
alından akan ter

Ve yemek tasında
Haticenin elleriyle hazırladığı
gözlemesi hayat verir

Burada hayat,
Gülen çocuğun gözbebekleri kadar sade,
gencecik sevdalar kadar basit
ve etkileyicidir.

Burada hayat,
Gecenin karanlığındaki fırtınadır sanki
ürkütücü gelir adama.

Alınlarda akan ter gibi sıcak
Çırlıçıplak Filistinlerde yaşamak
Kolay gelir amma
kolay değildir

Bu öylesine inatçılıktır ki,
Değil bir,
 bin parça olsun gemim
İsterse fırtına biçsin bedenimi
Yine de bu okyanusta
Bana ait
 ve yalnızca bizim olan
 bir parça ada varolacak mutlaka.
Ve mutlaka şafak
Munzur sularında çatlatır karpuzu
Dağlarda yangınımıza
 dağlarda silahlarımıza yaslayıp,
Munzur doruklarını çatlatacak
Güneş doğacak,
 bizim güneşimiz.

1991 Kahraman ALTUN

"BEN SOSYALİZM"

"Hayallerimde yaşattığım
Çiçeklerle bezenmiş
Sereserpe kucak açmış sevgiye
Ve tepeden tırnağa
barış dolu
Bir dünya kurmak amacım"

Sakın kızma bana
insanoğlu
Bugün dayandıysam
kapına
Elim kanlı
ve yüreğim nefret doluyken
Kızmayın bana;
Acınızım ben
ve öfkenizim.
Kızmayın bana;
Eli kanlı cellatların kanıyla
kırlettim diye elimi

İnsanoğlu,
 halkım ölümcedemeyse eğer
Yapmak zorunda olduğumu yapmalıyım
Kırmalıyım ellerini,
Sevgiyi koparanların
 dalında bir çiçekken
 halkımın yüreğinde
Yürek...
Yüreğim
 ufku geniş sevdaların
 dalında bir meyva
Ve susamışsa eğer yüreği
 halkımın sevdaya
Sunmalıyım ona;
 halkıma
Kanlı ellerimle
Meyvalarını sevdaların
Savaşırken
 Barış adına.

Kahraman ALTUN

HAYAT BİZİM ÖLÜM ONLARIN

Yarın bizim,
damarda durmayan bu kan,
mavi atlasta bu duru gök,
süzülen deniz

Bizim bu öfke,
bu kavga bizim,
Tut ki onların olsun füzeler,
tankların gölgesi
ve kahpe namlular onların olsun.

Onların olsun ihanet çiçekleri,
satılmış beyinlerin ağusu dolsun avuçlarına.

Tut ki
işkencehaneler, mapusdamları
darağaçları

Onların olsun üniformalar,
apoletler,
kansız vücut,
korkak yürek
onların olsun

Bırak,
onlar dolaşsın karanlık köşelerde,
kanlı tırnaklarıyla pusularda gezinsin parmakları.
Bizim ya bu meydan,
Bizim ya bu sevda,
Harlanmış yüreğimizde mavzer mavzer bakar.
Işıktır gözlerimizde bahar vaktinin şimşekleriyle vuruşan
Zincir dayanmaz inancımıza,
duvar ne fayda!
Bırak onların olsun korku, gözyaşı, ihanet!
Bizim ya bu ölümü dize getirmiş savaşçılar ordusu.
Bizimse
ve bizim kalacaksa böyle,
Güzel günlere varacak mutlaka!
alnımızdan geçip giden hayatın doğrultusu.

1991 Kahraman ALTUN

SAVAŞÇILARIYIZ HALKIN

Biz adımlarımızı
kokmuş beyinlerin
ve korkak yüreklerin iğrenç yaşamlarına değil,
Şehitlerin yolunu ısıtan
zafer dolu tarihe basıyoruz.

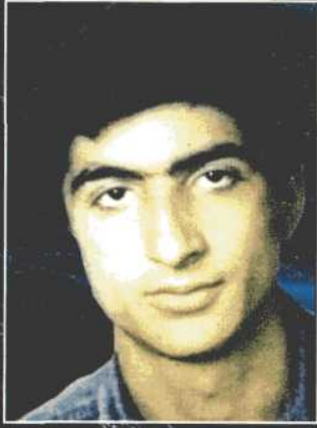
Hayır!
Kan rengi faşist pusularda,
işkence tezgahlarının
ve mezar taşlarının başında
oturup ağlanmayacak;
Yadedilip geçmiş günleri
Gelecek güzel günlerin hayaliyle sarhoş olmayacağız.
Çekilen onca çile,
ölüm ve işkence
takılmayacak ellerimize,
bizim türkülerimiz
yok olup gidene ağıt olmadı
doğup gelene pranga olmayacak hiç.

1991 Kahraman ALTUN

Bir tomurcuktum
kocaman bir çölde
Ne bir damla su yüzü
ne de rahat gördüm.
Fırtına çıktı.
dayandım.
Günlerce, aylarca
yıllarca
yalnız kaldım.
inatçıydım.
dayandım.

Sonra mı...
Sonrasını biliyorsunuz.
Güzeldim
 güzeli temsil ediyordum.
Gerçektim
 koscoca çölde
 bir başıma duruyordum.
İnatçıydım
 dayandım
 ve şimdi siz varsınız
 yanıbaşımda.
Ey sevgiyle doluyken
 sevgiye susamış insan
Ey özgürlük doluyken
 yüreği
 yüreği kelepçeli arkadaş

Hey sen!...
Anarşist dedikleri.
Vahşice işkenceler görürken,
dört duvar ardında.
Ve direncinin
ve öfkenin
ve halkına bağlılığının
Ve onca işkenceye rağmen
konuşmamanın
verdiği onurla
Ve, ve, ve..... !
Bileklerinin kelepçeli olmasının
verdiği cesaretle
yumruklanırken vücudun
Dışarıda konuşan medeniyet
sana terörist diyorsa,
sana vahşi diyorsa,
Biz vahşiyiz Oligarşi!
kolla kendini...

Kahraman Altun 1967'de Kayseri'de doğdu. Ailesiyle birlikte dört yaşındayken 1 Mayıs Mahallesi'ne yerleşti. Küçük yaşlarda çeşitli işlerde çalıştı. Lise yıllarında Lise-
li DEVRİMCİ GENÇLİK (LDG) ile birlikte mücadeleye katıldı. Kısa sürede LDG'nin yöneticilerinden biri oldu. Daha sonra İzmir SDB'lerde görevlendirildi.

Halklara yönelik katliamların mimarı olan ABD Dışişleri Bakanı James Baker Türkiye'yi ziyarete geliyordu. Dünya halklarının katiline gereken cevap verilmeliydi. Kahraman Altun İzmir'de 16 Mart 1991'de emperyalist bir hedefin bombalanması eyleminde elindeki bombanın patlaması sonucu aramızdan ayrıldı.

'91 Eylül'ünde ilk kez şiirleri derlenerek yayınlandı. Gerçek bir devrim savaşçısının yüreğini yansıtan şiirlerini ikinci kez yayınıyoruz. O'nun şiirlerinde yine Dev-Genç coşkusu hissediyoruz.